

ordningen af 1840 skulde optages blandt de Bestemmelser, som ikke ere ophævede, er det en Indrømmelse, forsaavidt vi derved ere komne til at lade træde i Kraft igjen det noget extraordinære Bevis, som deri findes, et Bevis, som jeg isvrigt mener, at man overvurderer, thi jeg tror, at det er meget sjældent eller næsten aldrig brugt, fordi man gjerne istedetfor denne Anmeldelse under Eds Tilbud ligefrem benytter Ed fra Jagtbetjentens Side og derved kommer ind i den almindelige Bevismaade for de Sager, i hvilke man kan benytte Benegtelsesed. Isvrigt skal jeg ikke, efter hvad der er udtalt fra den høitagtede Ministers og Udvalgets Side, opholde mig længere ved denne Side af Sagen. — Jeg maa kun endnu sluttelig gjøre en Bemærkning ligeoverfor den høitagtede Minister. Jeg havde sagt under den tidligere Forhandling, at jeg antog ikke, at der var opstaaet Klager over den nuværende Form af Jagtforseerss Forfølgning. Den høitærede Minister mente, at der var kommet mange Klager. Jeg tror ogsaa, at der kan være fremkommet mange, men jeg havde nærmest ifkun tænkt paa velbegrundede, thi jeg veed vel, at der er kommet mange ubegrundede i denne Henseende. Man har nemlig paa mange Steder og navnlig i de Kredse, hvor disse Ting blive mest forhandelede, ikke saa aldeles klare Begreber om Politimesterens og Politidommerens Stilling i offentlige Politisager. Man tror, at han under den offentlige Sag har en særdeles Magt, hvorved han kan se at bringe Krybskytten til Bøjsendelse, men det har han slet ikke. Han har i Virkeligheden større Indflydelse paa Krybskytten i den private Sag; thi man standser ingenlunde Proven paa at faa Forlig ved Sagen første Begyndelse; men gennem den hele Behandling gaar Bestræbelsen for at se Sagens jevnet imellem Jagteieren og den Sigtede, og jeg tror, at, naar man nærmere vil undersøge det statistisk, vil man finde, at de fleste Sagtager, der forekomme, netop udjævnes ved saadanne Forlig. I denne Henseende er man heldigst stillet i den private Sag, hvor man paa den ene Side vil hjælpe den Jagtberettigede til hans Ret og paa den anden Side kan gribe til et saadant

Nødmiddel som Benegtelseseden. Saar man derimod den offentlige Politiret til at behandle slige Sager, saa kan man efter de Principer, der ere antagne af Dverretten — og derpaa kommer det dog væsentlig an — ikke bruge Eden, som man kan bruge den i private Sager, og har ikke det moralste Dvangs-middel, som ligger deri, til at faa Krybskytten til at jevne Sagen med den Jagtberettigede for at undgaa Eden. Jeg tror derfor, at man ingenlunde skader de Jagtberettigede ved at hævde, at Jagtforseerss, der begaas mod dem, skulle være Gjenstand for privat Forfølgning. — Jeg maa i den Henseende som Noget, jeg tror gjælder alle Jagtberettigede, udhæve, at de burde passe noget bedre paa deres Sagt og have et fyldigere Opshyn dermed, og navnlig dygtigere Sagtbetjente, samt søge saavidt muligt at samvirke med Befolkningen i Henseende til Opdagelsen af Jagtforseerss; thi hvad enten vi have offentlig eller privat Forfølgning som Regel ved Jagtforseerss, vil det altid skorte paa Bevis. Det kan være kostbart, maasse umuligt at have et saadant omfattende Sagtopshyn; det er ganske vist, men i Sagtopshynets Svagthed ligger ogsaa det Svage ved disse Sagers Forfølgning, og fremfor. Alt ligger den svageste Side ved Sagen, som man altid vil have at kæmpe imod saavel ved privat som ved offentlig Forfølgning, deri, at Befolkningen ikke er fundet til at understøtte det Offentlige eller Private med den Iver for at opdage disse Forseerss, som vi kunne glæde os ved, naar der er Tale om Forbrydelser, som virkelig i Samfundet ere anerkjendte som farlige for det. Saalænge de Jagtberettigede, Store og Smaa, ikke ret kunne faa Befolkningen med sig til at hjælpe dem til at opdage Krybskytter, kunne de vælge, hvilken Forfølgelsesform de ville, de komme dog aldrig til noget tilfredsstillende Resultat i saa Henseende.

Tauber: Jeg skal kun tillade mig et Par korte Bemærkninger med Hensyn til Undringsforslaget til § 6. Dette Undringsforslag vil ganske vist udvide Retten til Myndejagt paa visse Egne, hvor der gaar 10 Tønder Land og derover paa 1 Tønde Hart-